

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. června 2024 v Ústí nad Labem v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Terezy Nagy a přísedících Ludmily Moraňové a Milana Vajgla,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, výrobní dělník, trvale bytem ██████████, ██████████, adresou pro účely doručování ██████████, ██████████, okres ██████████

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, pravděpodobně dne 18. 8. 2022 okolo 02:30 hod., v bytě ██████████ na adrese v ██████████, ██████████ čp. ██████████, kdy si musel být vědom nebezpečnosti svého jednání pro zdraví a život nezletilé poškozené ██████████, narozené ██████████, přesně nezjištěným způsobem způsobil poškozené zlomeninu (trhlinu délky 5 cm) klenby lebni v centrální části temenní oblasti hlavy vpravo s pohmožděním měkkých tkání, přičemž toto zranění vzniklo úmyslným aktivním vedením a působením tupého násilí relativně velké intenzity odpovídající úderu pěstí nebo úderu o pevnou překážku, kdy obžalovaný o zranění nezletilé informoval matku nezletilé až dne 24. 8. 2022 a následně byla dne 26. 8. 2022 poškozená nezletilá hospitalizována na dětském oddělení nemocnice v Chomutově, ačkoliv k hospitalizaci se měl obžalovaný s dcerou dostavit již předchozího dne, a vzhledem k tomu, že se tak nestalo, byla hospitalizace poškozené zajištěna až za součinnosti Policie ČR, kdy ze soudně-lékařského hlediska se jedná o zranění středně těžké, avšak vzhledem k okolnostem vzniku zranění, kdy tupé násilí bylo vedeno relativně velkou intenzitou vůči hlavě poškozené, přičemž výše popsané jednání obžalovaného vůči poškozené mohlo velmi dobře a lehce vést ke vzniku těžšího následku

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

spočívajícího v nitrolebním krváčení, kdy i vzhledem k pozdnímu oznámení, jakož i pozdnímu vyhledání lékařské pomoci mohla být nezletilá poškozená [REDAKCE] bezprostředně ohrožena na životě, kdy k těžšímu poranění či smrti nedošlo pouze shodou okolností,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného, a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let, a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **12 (dvanácti) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě majetkové škody poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky**, IČ: 411 97 518, sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, částku ve výši **36 531 Kč** společně se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % z této částky ode dne 14. 3. 2024 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ: 411 975 18, sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, **odkazuje** se zbytkem uplatněného nároku na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem podala dne 31. 1. 2024 ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem obžalobu č. j. 1 KZV 67/2023-28 na obžalovaného pro skutek a trestný čin shora uvedený, věc je od počátku vedena pod sp. zn. 1 T 2/2024.
2. Provedeným dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
3. Obžalovaný v rámci hlavního líčení popřel, že by se vytýkaného jednání dopustil tak, jak je mu podanou obžalobou kladeno za vinu. Své dceři nikdy neublížil, poškozená ho ten den kolem 2. nebo 3. hodiny ranní vzbudila, plakala, utěšoval ji, pak ji dal zpátky do postýlky a udělal jí jídlo, po jídle jí dal přes rameno odkrknout, a protože potom v postýlce stále plakala, vzal si ji k sobě, položil si ji na nohy a uspával ji. Ve vstávání k dceři se s přítelkyní střídali, vstal ten, kdo se vzbudil dřív. Ten den byl po odpolední směně, pracoval tenkrát v [REDAKCE] odpolední směna trvala od 14:00 do 22:00, domů chodil pěšky, cesta mu trvala 30-40 minut, občas jezdil na kole. Domů dorazil kolem 22:45 hodin, stihl usnout, dcera se vzbudila mezi 2. a 3. hodinou ranní. Neví, jak došlo k tomu zbytku, ale vzbudil ho pláč, dcera ležela na zemi. Když měl dceru na nohách, tak ležel na posteli a hlavou a horní polovinou zad se opíral o zeď, nohy měl pokrčené, houpal ji, dceru měl otočenou obličejem k sobě. Usnul, pak ho vzbudila rána, měl mikrosnánek. Neví, jak dcera spadla ani v jaké poloze měl nohy, když se probudil, postel je

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

vysoká asi 30 cm. Dcera po dopadu ležela na zemi na zádech, ruce měla nahoru podél hlavy, plakala. Ihned si vzal dceru na ruku, zkontroloval, zda je v pořádku, prohmatával jí hlavu, zkontroloval ji všude, ale žádného zranění si nevšiml. Dcera potom přestala brečet, chovala se normálně, nezvracela, chvíli si s ní povídal a asi po hodině usnula. Zranění kontroloval rukama, svítil si u toho telefonem, protože v té době neměli v pokoji ještě světlo, nic neviděl. Matka poškozené spala se staršími dětmi vedle v pokoji, uspávala je tam a potom tam sama usnula, v pokoji s poškozenou tak byl sám. Když poškozená začala brečet, tak na matku poškozené mluvil, ale byla rozespalá, něco mumlala, ale nerozuměl tomu, co říkala. Přítelkyně se ho druhý den neptala, proč poškozená brečela. O zranění dcery se dozvěděla asi až po týdnu, byl tehdy v práci a ona mu volala s tím, že jede s dcerou k lékaři, protože zvracela. Bylo to asi 7 dní poté, co mu poškozená spadla. Po celý ten týden ji kontroloval, byla v klidovém režimu v postýlce. Během těch 7 dní nevykazovala žádné známky zranění, po týdnu začala zvracet, ale to bylo z nadýmání, protože jí změnili sunar. K lékaři jela přítelkyně se sousedem, potom přišel z práce a oni mu řekli, že jsou v nemocnici na chirurgii. Přítelkyně dceři předtím ještě doma nahmatala na hlavě bouli a ptala se ho, zda o tom ví. Řekl jí, že to mohlo být tím, že mu dcera spadla. Přítelkyně se ho potom ptala, proč jí to neřekl, ale měl strach, nedokáže popsat, z čeho konkrétně strach měl, ví, že to vypadá zvláštně a že měl jednat jinak. Nepamatuje si, kolikátý den po tom, co to přítelkyni řekl, s ní jela k lékaři. Když se přítelkyně vrátila s dcerou domů, řekla mu, že má jít druhý den znovu k lékaři. Jeli společně k lékaři na Červenohrádeckou do Jirkova, přítelkyně šla do ordinace s dcerou sama, čekal venku na chodbě. Přítelkyně mu po opuštění ordinace doktora řekla, že musí jet na kontrolu na chirurgii do Chomutova a že tam mají jet druhý den, v práci si domluvil, že skončí dřív, ale přítelkyně měla psychické problémy, dostala psychickou ataku, tak to bohužel musel odložit na jinou hodinu, a když už se připravoval a chtěl s dcerou jet, tak pro ně přijeli policisté. Potom ho i s dcerou eskortovali na chirurgii, tam s dcerou zůstal 1 týden. V nemocnici jí zjistili zlomeninu – fissura kalvy, údajně 5 cm, ale viděl to jen jediný ze tří doktorů, což mu přišlo divné. Na dotaz, proč s dcerou nejeli k lékaři hned poté, co přítelkyni řekl o tom, že mu dcera spadla, odpověděl, že přítelkyni řekl všechny okolnosti, že o dceru během týdne pečoval, pozoroval ji. Dcera začala zvracet až druhý den potom, co přítelkyni o pádu z postele řekl. Důvodem, proč přítelkyně jela s dcerou k lékaři, bylo její zvracení. Pláč dětí mu nikdy nevalil, všechny děti brečí. Občas – cca 3x měsíčně kouří marihuanu, příležitostně pije s kamarádem pivo, tvrdý alkohol nepije, v tu noc v sobě marihuanu ani alkohol neměl, neboť byl po odpolední. Občas dal některé z dcer tzv. „výchovnou“ přes zadek, ale jen když se vztekaly nebo dělaly, co neměly, ve vzteku je nikdy neuhodil, např. že by ho štkaly pláčem a aby byly zticha. Jiná z dcer mu nikdy v minulosti nespada. Přítelkyně má psychické problémy, mívá stavy úzkosti, bývá vzteklá, ale ne vůči němu či dětem. Z jeho pohledu je schopná zajistit chod domácnosti, uvařit a postarat se o děti, když je v práci. Při záchvatu jí byly aplikovány v sanitce léky, záchvaty mívala tak 2 x týdně, ale v současnosti to už tak není. Při projevu ataky se o děti staral on. V tu noc, když mu dcera spadla z nohou, ho vzbudila rána, ne pláč. Na podlaze měly parkety, koberec tam nebyl. Domnívá se, že dcera se v té době už přetáčela ze zad na břicho. Dceru přítelkyně denně koupala, koupili ji společně, v tu dobu měla dcera málo vlasů, přítelkyně ji česala. Ví, že pochybil a že měl záchrannou službu zavolat hned.

4. Na protokol o výsledku obviněného z přípravného řízení vypověděl, že neví, kde se v tu noc nacházela jeho přítelkyně a zda vůbec byla přítomna v bytě.
5. V rámci doplňujícího výsledku pak obžalovaný uvedl, že poškozenou měl položenou na nohách asi 10 minut, a to v poloze jako ve vyšetřovacím pokusu. Jejich byt měl 2 pokoje, poškozená spala s ním v obýváku, měla vedle jejich postele postýlku. Přítelkyně uspávala ve vedlejším pokoji starší dcery a usnula tam s nimi, tu noc se přítelkyně nevzbudila. Poškozenou viděl ležet na zemi, i když jim nesvítilo světlo, protože měli roztážené žaluzie a svítilo tam světlo zvenčí. Neví, proč to přítelkyni neřekl hned.

6. Svědkyně [REDACTED] během hlavního líčení využila svého zákonného práva odepřít výpověď ve smyslu § 100 trestního řádu a k věci nevypovídala, je družkou obžalovaného, žijí spolu již 5 let, rozcházet se nechtějí. Jelikož k věci na protokol o výsledku svědka nevypovídala ani v přípravném řízení, nebyl tento protokol v průběhu hlavního líčení čten ani z něj nebyly čerpány žádné poznatky.
7. Se souhlasem stran byly postupem podle § 211 odst. 6 trestního řádu přečteny úřední záznamy o podaných vysvětleních [REDACTED] a [REDACTED]. [REDACTED], otec [REDACTED], uvedl, že jeho dcera si s přítelem [REDACTED] a třemi dětmi někdy v listopadu či v prosinci 2021 našli pronájem, dcera má lehčí psychické problémy, bere nějaké prášky, ale myslí si, že se tomu hodně poddává. Aktuálně je dcera na mateřské dovolené, obžalovaný pracuje v [REDACTED]. Dcera a obžalovaný mezi sebou občas mají spory, hádají se kvůli maličkostem, o věcech, které nejsou pro život důležité. V rodině nedochází k nadměrnému konzumování alkoholu či drog, dcera ani obžalovaný [REDACTED] nejsou nikterak závislí. Dle něj by obžalovaný nebyl schopen ublížit vlastnímu dítěti, má za to, že se z jeho strany jednalo o drobnou nepozornost. Je nicméně dobře, že k nim začne docházet sociálka, která je bude kontrolovat, začnou fungovat jako dospělí lidé, kteří mají zodpovědnost, a ne jako děti. [REDACTED], matka [REDACTED], sdělila, že velmi často hlídají jejich nejstarší vnučku [REDACTED], pobývá u nich asi 4 dny v týdnu, stará se o ni víc, než by měla. Život své dcery a obžalovaného prezentuje jako život teenagerů, kteří nemají žádné starosti, povinnosti či zodpovědnost. Nekonzumují alkohol ani drogy, ale nefungují tak, jak by měla plnohodnotná rodina s dětmi fungovat. Dcera trpí na psychické ataky, které se pokouší mírnit prášky, ale má za to, že dcera léky jí jako nějaké lentilky. Dcera se jí svěřila, že občas celé dny jen proleží v posteli a nic nedělá, protože je ve špatném psychickém rozpoložení.
8. Postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu byly se souhlasem stran přečteny závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie (č. l. 69-78); z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství včetně jeho doplnění (č. l. 83-96, 100-112); a z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika (č. l. 210-234).
9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie MUDr. Vlastimila Tichého a Mgr. Denisy Dokulilové bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí a ani v době spáchání trestného činu (bude-li mu prokázán) netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy, duševní poruchou ani poruchou osobnosti, jeho intelekt je v pásmu průměru, jedná se o osobnost s rysy emoční nestability a nezdrženlivosti, se sníženou frustrační tolerancí, bylo u něj zjištěno škodlivé užívání marihuany a alkoholu bez závislosti. Nebylo zjištěno, že by obžalovaný byl v době spáchání trestného činu pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky. V době spáchání trestného činu (bude-li mu prokázán) byl u obžalovaného pravděpodobně přítomen prostý afekt (nejednalo se o afekt patický), tento akcentoval osobnostní rysy obžalovaného, zvýšil jeho aktivitu, sebevědomí, snížil jeho soudnost, vedl k ventilaci negativních emocí. Motiv trestného činu nebyl sycen faktory psychopatologickými, vycházel z osobnostních rysů obžalovaného a jeho reaktivity a interaktivity s poškozenou. Obžalovaný je schopen uvědomit si účinky alkoholu a marihuany na své jednání, je schopen odolat jejich požití. V době spáchání trestného činu byly schopnosti rozpoznávací u obžalovaného zcela zachovány, schopnosti ovládací byly sníženy částečně, asi v polovině stupnice mezi schopnostmi zcela zachovalými a zcela vymizelými, a to vlivem prostého afektu u osobnosti s rysy emoční nestability a nezdrženlivosti se sníženou frustrační tolerancí. Pobyt obžalovaného na svobodě není primárně nebezpečný, není navrhováno uložení jakéhokoliv ochranného opatření, obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení, z psychiatrického hlediska je u něj prognóza dobrá. Jde-li o stránku psychologickou, tak osobnost obžalovaného je z psychologického hlediska integrovaná, je přítomno snížené sebepojetí, převládá u něj negativní emoční ladění, je pesimistický, s pasivním základním rozpoložením, má zvýšenou tendenci k sebekritice a zvýšené nejistotě. Nebyly u něj zachyceny zvýšené sklony k impulsivní reaktivitě či agresivnímu chování, má spíše tendenci

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

k potlačování emocí, což může způsobovat zvýšenou tenzi a v okamžiku zvýšené zátěže či frustrace může dojít k uvolnění nastrádaných afektů. Je patrná limitovaná schopnost udržovat adekvátní a hluboké interpersonální vztahy, jeho vztahování se ke druhým lidem je spíše povrchní, intelekt se nachází v pásmu nižšího průměru. Pokud se obžalovaný daného jednání dopustil, tak v jeho motivaci nebyly zjištěny příčiny či pohnutky chorobné. Jestliže došlo k úmyslnému ublížení poškozené, tak patrně v důsledku zvýšené frustrace (např. zvýšené pláč dcery) došlo k afektivní reakci, když obžalovaný nebyl schopen situaci řešit adaptivním způsobem. Jeho osobnost nevykazuje zvýšené rysy afektivní dráždivosti, tendence k impulzivní reaktivitě či agresivnímu jednání, naopak má tendenci svoji emotivitu potlačovat, nevyjadřovat navenek, v důsledku čehož může dojít k nastrádání negativních afektů a ve zvýšené zátěži potom může dojít k jejich uvolnění, tedy ke snížené regulaci afektů a následnému negativnímu vlivu na jeho chování. V anamnéze obžalovaného nebyly zachyceny incidenty násilného chování ať již v rámci blízkých vztahů či v rámci běžných životních situací, z čehož lze vyvodit, že popsané jednání není pro obžalovaného typické a mohlo se jednat o selhání seberegulačních mechanismů v kontextu zvýšené zátěže. Prognóza dalšího vývoje obžalovaného ve vztahu ke protispolečenskému jednání se obecně jeví jako příznivá. Nebyla zachycena porucha osobnosti disociálního typu, má dostatečnou sociální oporu, nebyla zachycena přítomnost závislosti na alkoholu či jiných návykových látkách ani trestná činnost v minulosti. Negativním faktorem je jeho postoj k trestnému činu, bude-li mu prokázán. Prognóza resocializace je v jeho případě dobrá.

10. Znalce MUDr. Lucie Laclová ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství uvedla, že poškozená utrpěla zlomeninu (trhlinu 5 cm) klenby lební v centrální části temenní oblasti vpravo s pohmožděním měkkých tkání neboli otokem (laicky pojmenováno jako boule). Pád z postele nevysvětlí vznik daného poranění, protože vzhledem k lokalitě zranění a výšce případného pádu z postele, tedy pádu z postele, se jedná o úderové poranění vzniklé aktivním vedením. Trvalé následky nejsou u poškozené předpokládány, dle zdravotnické dokumentace zlomenina klenby lební neměla následky v podobě krvácení do měkkých pokrývek lebních nebo krvácení pod klenbu lební. Jde-li o otázku, zda mohl být poškozené způsoben těžší následek, tak následkem zlomeniny klenby lební mohlo dojít ke krvácení mezi klenbu lební a tvrdou plenu mozkovou, což mohlo vyžadovat okamžitou operaci ke zmírnění možných neurologických následků. Pokud by toto nastalo, jednalo by se o poranění těžké pro poškození důležitého orgánu. Zlomenina klenby lební obvykle vyžaduje několikadenní hospitalizaci (3-5 dní) ke sledování vývoje zdravotního stavu a dále klidový režim v domácím prostředí po dobu minimálně 14 dní. U poškozené došlo ke středně těžkému poranění (na stupnici poranění lehké – střední – těžké), tedy k ublížení na zdraví pro poranění s délkou léčení do 6 týdnů. V doplnění znaleckého posudku, o které byla znalce požádána po proběhnutém vyšetřovacím pokusu, uvedla, že poranění poškozené vzniklo tupým násilím relativně velké intenzity, k němuž je způsobit úder pěstí nebo úder o pevnou překážku. Poškozená si dané poranění nemohla způsobit sama vlastním jednáním, ke zranění došlo v důsledku jednání druhé osoby. Došlo k aktivně vedenému tupému násilí v podobě úderu pěstí do hlavy, úderu hlavy o pevnou překážku nebo k pádu hlavou na podlahu, avšak za předpokladu pádu z větší výše a z jiné pozice, než jak je uvedeno ve spisovém materiálu. V prvotním znaleckém posudku je uvedeno, že se nejedná o pádové poranění, avšak tento závěr byl učiněn na podkladě toho, že znalec vycházel z konkrétně popsaného pádu, tj. z pádu z postele, z pozice těla poškozené vleže na zádech opřené o pokrčené nohy obžalovaného, což i vyšetřovací pokus vyvrátil, protože tímto způsobem by poškozená spadla na obličejovou část hlavy, a nemohlo tak vzniknout poranění temene hlavy. Mohlo se jednat o úder pěstí, a to plochou pěstí na malíkové straně nebo o pád hlavou na zem z pozice držení těla poškozené za nohy nebo o náraz hlavy do zdi či o dveře. Tupé násilí v podobě úderu potom působilo relativně velkou intenzitou přímo na temeno hlavy, směr působení tupého násilí byl v závislosti na poloze těla. Dané poranění nevzniklo pádem z podložky (z postele). Nejedná se o zranění, které by vzniklo nešetrným zacházením,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

např. při oblékání apod. Nelze posoudit, kdy přesně k poranění došlo, mohlo se jednat i o několik dní před prvotním lékařským ošetřením. U poškozené nedošlo k progresi zranění, tedy nedocházelo k rozvoji případných následků. Pokud by na těle poškozené při vzniku poranění hlavy došlo i k jiným povrchovým poranění typu podkožních krevních výronů nebo kožních oděrek, s jistotou by byly v době prvotního ošetření ještě patrné, protože v té době stále přetrvával otok měkkých tkání hlavy. Lze předpokládat, že projevem poranění poškozené byl pláč. Na dotaz, zda je z laického hlediska rozpoznatelné, jakou intenzitou lze vést úder proti tělu tří měsíčního dítěte, aniž by bylo ohroženo přímo smrtelným následkem, odpověděla, že ze soudně-lékařského hlediska se rozlišuje intenzita malá způsobila povrchových zranění, intenzita střední a intenzita velká způsobila zlomenin, přičemž vzhledem k tomu, že se jednalo o tříměsíční dítě, mohl obžalovaný předpokládat, že již střední intenzitou mohl způsobit poranění kostí apod. Známky krvácení jako povrchového, tak vnitřního nebyly ve zdravotnické dokumentaci zaznamenány, tedy k nim nedošlo, protože v době lékařského ošetření by ještě byly patrné. Pokud by ke krvácení došlo, záleželo by na tom, o jaké krvácení by se jednalo. Pokud by bylo povrchové, tak by k ohrožení života poškozené nedošlo. Jestliže by však bylo nitrolební a nedošlo by ke včasné lékařské pomoci, resp. specializovanému léčení či chirurgickému zákroku, který v tomto případě nebyl nutný, mohla být poškozená bezprostředně ohrožena na životě. Tupé násilí vůči hlavě poškozené bylo vedeno relativně velkou intenzitou. K těžšímu poranění, např. ke krvácení mezi klenbu lební a tvrdou plenu mozkovou by došlo za předpokladu, jestliže by tupé násilí působilo intenzitou ještě větší, než v tomto konkrétním případě působilo, protože vznik následných poranění je odvislý od individuálních vlastností tkání každého jedince neboli při stejném útoku u dvou různých jedinců mohou vzniknout rozdílná poranění.

11. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, prof. PhDr. Jiřího Strause, DrSc., pak vyplývá, že k pádu poškozené mělo dojít v situaci, kdy figurína (poškozená) ležela na nohách obžalovaného, při rotaci těla obžalovaného vpravo se figurína posouvala k hraně postele, dostala se pomalu do nižší polohy a následně spadla z výšky cca 0,3 metru. Z polohy vleže se při pohybu obžalovaného pohybovala stranou, byla podpořena na pravém stehně obžalovaného a teprve při vychýlení stranou došlo k pádu. Dopad figuríny byl na hlavu na čelo. K pádu poškozené muselo dojít vlivem pohybové aktivity druhé osoby. Pád poškozené byl způsoben primárně pohybem obžalovaného, na jehož nohách poškozená ležela. Na posun dítěte stranou, aby došlo k jeho vychýlení a pádu, je potřeba velmi malá síla, řádově do 50 N. K pádu dítěte tak stačilo pouhé malé otočení těla ležící osoby. Aby k pádu poškozené došlo, musela by vnější síla působit na hrudník poškozené, k samovolnému pádu tříměsíčního dítěte nemůže dojít. Při vyšetřovacím pokusu sice byla k simulaci pádu použita panenka o váze 2,5 kg, poškozená v době pádu vážila cca 4,5 kg, daný hmotnostní rozdíl neměl na průběh a závěry vyšetřovacího pokusu žádný vliv, když průběh pádu a dopadová poloha je při obou variantách stejná. Obě uvažované varianty (poškozená o hmotnosti 4,5 kg, panenka o hmotnosti 2,5 kg) mají stejnou trajektorii pohybu těla. Při dopadu je primární síla směřující na čelo figuríny (nebo dítěte), velikost síly je kolem 300 N, což je velmi malá síla, která nemůže způsobit frakturu temenní části hlavy. Podle simulace v programu Virtual Crash 5 je velmi vysoce nepravděpodobné, až nemožné, aby v uvažovaném případě došlo k pádu dítěte na temenní část hlavy s následnou frakturou kostí. K tomu, aby vznikla popsaná fraktura, je potřeba vysoká síla a měla by směřovat na temenní část hlavy. Jde-li o utrpěné zranění poškozené, tak daná síla působila jiným pohybovým mechanismem než při pádu z postele.
12. Ve věci byly dále provedeny listinné důkazy, a to protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace; lékařské zprávy týkající se poškozené; protokol o vyšetřovacím pokusu včetně nosiče DVD; sdělení Krajské zdravotní a.s., Nemocnice Chomutov; popis CT snímku; CD nosič se snímky CT; sdělení [REDAKCE] z Polikliniky Jirkov, s.r.o.; zpráva orgánu sociálně-právní ochrany dětí; zpráva o pověsti Magistrátu města Chomutov; výpis z Centrální evidence exekucí; výpis pohledávek; výpis z katastru nemovitostí; výpis z registru vozidel; úřední

záznam Policie ČR o šetření ve věci (bez částí o podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu); úřední záznam Policie ČR o šetření v domě; opis z Rejstříku trestů obžalovaného; opis z evidence přestupků; výpis z Centrální evidence stíhaných osob; výpis z Centrální evidence vězněných osob; výpis z evidenční karty řidiče. Během hlavního líčení byl přehrán videozáznam o průběhu provedeného vyšetřovacího pokusu.

13. Z listinných důkazů a z pořízeného videozáznamu bylo ve vztahu k projednávanému skutku zjištěno následující.
14. Z lékařské zprávy Krajské zdravotní, a.s., Nemocnice Chomutov, o. z., ze dne 24. 8. 2022, čas 18:08 hodin (č. l. 115) bylo zjištěno, že poškozená byla vyšetřena na příjmové ambulanci dětského oddělení s tím, že přichází pro 1x zvracení dnes (tj. 24. 8. 2022) a 1x včera, před týdnem spadla z postele, ihned brečela, nezvracela, v bezvědomí nebyla, od pátku neklidná (tj. od 19. 8. 2022 – pozn. soudu), žádné zjištění o poranění hlavy, doporučeny laktobacily a espumisam dle potřeby, další den kontrola u praktické lékařky pro děti a dospělé. Dne 25. 8. 2022 byla poškozená ošetřena u [REDAKCE], chirurgická ambulance Jirkov, ve zprávě je uvedeno, že poškozená měla před týdnem spadnout z postele a udeřit se do hlavy, matka o úrazu nevěděla, přítel – tj. obžalovaný matce o úrazu řekl až dnes (tj. 25. 8. 2022), matka bere antidepresiva. Poškozená je spavější, bez zvracení, poškozená byla při vyšetření klidná, bez zřejmého hematomu, RTG – susp. fissura kalvy dorsálně za koron. švem. Byla doporučena na chirurgickou ambulanci do nemocnice k další léčbě (č. l. 113). Výsledky rentgenu vyplývají i ze sdělení [REDAKCE], Poliklinika Jirkov, který soudu sdělil, že poté, co byl poškozené udělán rentgen lebky, tak podle snímků u ní předpokládal fissuru kalvy o délce cca 3-4 cm nacházející se parietálně vpravo cca 3-4 cm dorzálně za koronárním švem (č. l. 208). Z lékařské zprávy [REDAKCE], ordinace pro děti a dorost, Poliklinika Jirkov, ze dne 25. 8. 2022, čas 11:11 hodin (č. l. 114) vyplývá, že poškozená byla vyšetřena dne 24. 8. 2022 ve večerních hodinách na dětském oddělení, protože se matka od partnera (obžalovaného) dozvěděla, že poškozená mu před týdnem spadla z postele na hlavu, porucha vědomí nebyla, dosud patrná „boulička“ na temeni vpravo, poškozená se matce zdála neklidná, nezvrací, ublinkla jen 1x předečím, pije obvyklé dávky Sunaru. Vyšetření: na temeni vpravo vyklenutí bez hematomu, VF 2,5x2 cm, nepulsuje, poškozená strabuje (šilhá – pozn. soudu), dle matky již od narození. Byla odeslána na rentgenové vyšetření. Podle ambulantní zprávy Krajské zdravotní, a.s., Nemocnice Chomutov, o. z., ze dne 26. 8. 2022, čas 14:47 hodin (č. l. 116), [REDAKCE], poškozená před týdnem spadla z postele a uhodila se do hlavy, spavá, nezvracela, včera (25. 8. 2022) vyšetřena [REDAKCE], dle rentgenu susp. fissura calvy, odeslána do jejich ambulance, otec (obžalovaný) přišel až dne 26. 8. 2022. Objektivní nález: klidná, spavá, PO vlevo lehké zarudnutí, lehký divergentní strabismus, byli odesláni k observaci na dětské oddělení, vhodné vyšetření neurologem, chir. kontrola při zhoršení stavu kdykoliv. Podle zprávy Krajské zdravotní, a.s., Nemocnice Chomutov, o. z., ze dne 26. 8. 2022, čas 15:27 hodin (č. l. 118) byla poškozená přijata [REDAKCE] na oddělení dětské a dorostové, příjmová diagnóza S0200 – zlomenina lebeční klenby; zavřená, a W0601 – pád z postele, domov, volný čas. Nynější onemocnění: anamnéza od otce. Odeslána k hospitalizaci z chirurgické ambulance. Cca před 10 dny (otec neví přesně kdy) spadla otcí z postele (měl ji na klíně, ale usnul a malá mu vypadla), cca z 50 cm, spadla na temeno hlavy, ihned plakala, nezvracela, chovala se prý normálně. Matce to otec sdělil až před 2 dny ve středu 24. 8. 2022, matka s ní poté odjela k nim na pohotovost k vyšetření – ublinkávání, změna mléka (ze Sunaru na Babylove – poté plačtivá, kroutila se, nyní už má opět koupený Sunar). Poté ve čtvrtek 25. 8. kontrola u praktické lékařky, doporučeno vyšetření na chirurgii ([REDAKCE]), kde rtg lebky – dle [REDAKCE] susp. fissura kalvy dorsálně za koron. švem, odeslána na chirurgickou ambulanci do nemocnice, ale tam se dostavili až dnes 26. 8. 2022 (prý pro včerejší špatný psychický stav matky). Na chirurgické ambulanci doporučeno dovyšetření za hospitalizace, vyšetření neurologem. Jelikož nešli na chirurgickou ambulanci ihned, ale až den poté, [REDAKCE] kontaktoval kriminální policii, která nyní případ řeší. Po vyšetření

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

diagnostický závěr – susp. fissura kalvy a diverg. strabismus. Ze zprávy Krajské zdravotní, a. s., Nemocnice Chomutov, o. z., ze dne 26. 8. 2022, čas 17:22 hodin, Konzilia dětské neurologie (č. l. 117) vyplývá, že poškozená u nich byla vyšetřena pro fissuru kalvy, anamnéza od otce trochu zmatená, působil dojmem, že se v situaci ztrácí, nemělo to charakter účelového jednání, poškozená byla vyšetřena na DO, otec byl přítomen. Asi před 10 dny v noci poškozená plakala, nakrmil ji, nemohla si říhnout, vzal si ji na klín a čekal na říhnutí, asi usnul, poškozená mu upadla z klína, cca 50 cm, na parkety, spadla na hlavu, hned plakala, nezvracela, chovala se prý normálně; před 2 dny poškozená zvracela, matka s ní jela na pohotovost, myslela, že důvodem je změna mléka, hodnoceno jako meteorismus, následoval rozhovor s rodiči a po předání informace o pádu ve čtvrtek 25. 8. kontrola u praktické lékařky pro děti a dorost, doporučeno vyšetření na chirurgii (), při rentgenu zjištěna fissura kalvy, poškozená odeslána chirurgickou ambulancí, ale tam se poškozená dostavila až dnes (tj. 26. 8. 2022). Při vyšetření bylo zjištěno, že poškozená má vážnou okulomotoriku, nedobrý oční kontakt, predilekční držení doprava, nezvládnutá poloha na břišku. Ze zprávy Krajské zdravotní, a.s., Nemocnice Chomutov, o. z., ze dne 26. 8. 2022, čas 18:10 hodin, radiodiagnostické oddělení, CT mozku (č. l. 119 a 205-206), vyplývá následující nález – nativní CT vyšetření mozku v CA: fissura kalvy P vpravo za velkou fontanelou, délka 5 cm; intrakraniálně bez krvácivých poúrazových komplikací, struktura mozkové tkáně pravidelná, diferenciací vyznačena, bez edematosních změn (nález popsán dne 26. 8. 2022 ve 22:25 hodin,).

15. Z protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (č. l. 3-8) si soud udělal obrázek o situování místností v tehdejší bytě obžalovaného a poškozené, jakož i o vybavení bytu.
16. V úředním záznamu Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, SKPV, Územní odbor Chomutov, OOK 2. oddělení ze dne 26. 8. 2022 je uvedeno, že komisař tohoto oddělení byl dne 26. 8. 2022 vyslán k případu podezření z ublížení na zdraví, věc téhož dne oznámil . Tento lékař dne 25. 8. 2022 vyšetřil poškozenou, měl podezření na prasklinu lebky, poškozená s matkou byla odeslána na chirurgické oddělení nemocnice v Chomutově, kam však nedorazily. Otec nezletilý byl následně kontaktován hlídkou policie OOP Chomutov – venkov, on sám jmenovaného následně zastihl na chirurgické ambulanci nemocnice v Chomutově, poškozená byla odeslána na dětské oddělení nemocnice. Zde vyčkal na výsledek šetření, lékařkou , která v tu dobu držela v nemocnici službu, mu bylo poté sděleno, že poškozená u nich nejméně do pondělí zůstane hospitalizována na dětském lůžkovém oddělení za účelem pozorování a provedení dalších případných vyšetření. Lékařky se dotázal, zda na těle poškozené zaregistrovala nějaká zranění, která by mohla svědčit o případném týrání, toto nebylo zjištěno. Dále se lékařky dotázal, zda je možné, aby ke zranění poškozené došlo tak, jak bylo popsáno otcem poškozené, tedy pádem z postele z malé výšky. Lékařka uvedla, že to možné je. Na místo se následně dostavila i matka poškozené, rodiče se na místě dohodli, že poškozenou bude při hospitalizaci doprovázet její otec, matka z důvodu psychických potíží zůstane doma. Ve věci byl komisařem zkontaktován , který sdělil (podle úředního záznamu se nejednalo o podání vysvětlení ve smyslu § 158 odst. 6 trestního řádu), že si telefonicky ověřoval, zda se po vyšetření v jeho ordinaci poškozená společně s matkou dostavily na vyšetření na chirurgickém oddělení nemocnice v Chomutově. Když zjistil, že nikoliv, pokoušel se matku kontaktovat telefonicky a prostřednictvím SMS zpráv, matka na to nijak nereagovala. Na základě zjištěných informací ohledně způsobu a okolností vzniku poranění poškozené a závažnosti jejího zranění zkontaktoval policii. U závažnějších případů si vždy následně sám ověřuje, jak následující vyšetření, kam odeslal své pacienty, dopadlo. Matka poškozené byla srozuměna s tím, že je nutné ihned navštívit chirurgické oddělení nemocnice. Na dotaz týkající se zdravotního stavu a závažnosti zranění poškozené uvedl, že při návštěvě jeho ordinace se poškozená nenacházela ve stavu, který by ji bezprostředně ohrožoval na životě, ale jednalo se o podezření na závažné zranění, kdy je riziko, že by se zdravotní stav mohl kdykoliv zhoršit. V době ošetření stav nevyžadoval převoz rychlou záchrannou službou, postačoval převoz nezletilými rodiči.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

17. Z úředního záznamu Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, SKPV, Územní odbor Chomutov, OOK 2. oddělení ze dne 27. 8. 2022 pak bylo zjištěno, že téhož dne bylo provedeno šetření v domě na adrese Blatenská 4016, Chomutov, týkající se osob [REDAKCE] a [REDAKCE] a jejich společných dětí žijících v bytě č. 6 ve 2. patře domu. [REDAKCE] uvedl, že asi dne 24. 8. 2022 za ním ve večerních hodinách přišla sousedka [REDAKCE] a řekla mu, že dcera spadla před týdnem na hlavu, když ji uspával její přítel, požádala ho, zda by ji mohl odvézt na pohotovost. Pan [REDAKCE] se divil, že dcera spadla na hlavu před týdnem a nyní chtějí na pohotovost, ale protože ví, že nemají auto a dcera je malá, tak ji samozřejmě odvezl. Pamatuje si, že dívka měla na hlavě bouli. [REDAKCE] s rodinou žije v bytě přímo nad ním, je od nich slyšet častý křik a hádky, jde-li o děti, tak ty nějak zvlášť brečet neslyšel, nemá žádné podezření, že by děti psychicky či fyzicky týrali, nevšiml si modřin. [REDAKCE] žijící v bytě ve 2. patře sdělil, že občas od nich slyší hádky mezi dospělými, pláč dětí neslyší vůbec. [REDAKCE], který bydlí ve 3. patře, uvedl, že z bytu pod ním jsou často slyšet hádky a křik dospělých osob, už několikrát to oznamoval na linku 158 nebo 156, děti ale brečet neslyší, jejich děti nevidí, neviděl ani sousedku s malým dítětem v kočárku, že by ho vzala někam ven, podle něj jsou jejich děti jen doma. Zpracovatel úředního záznamu [REDAKCE] pak sám na stejný úřední záznam napsal, že v rámci místní znalosti si vybavuje, že s uvedenými osobami řešili jejich spory a hádky.
18. Podle zprávy Magistrátu města Chomutov, Odboru sociálních věcí, Oddělení sociálně-právní ochrany dětí ze dne 21. 8. 2023 (č. l. 129-130) matka poškozené žije v partnerském vztahu s obžalovaným [REDAKCE], soužití je dle matky klidné, uvažují o sňatku, který plánují na léto 2024. Otec je v insolventci, matka zvažuje uzavření předmanželské smlouvy, obžalovaný pracuje jako operátor ve výrobě, pomáhá jí s péčí o děti, hraje si s nimi, má k nim hezký přístup. Matka je na rodičovské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek, začala brigádově pracovat pro společnost [REDAKCE], jedná se o prodej přes internet. Matka užívá Velaxin, cítí se po něm lépe, zvládne nákupy ve městě a odvézt nejstarší dceru do školky, je pro ni však stále náročné pohybovat se v místě, kde je vyšší počet lidí. Pediatrická vývoj poškozené hodnotí jako přiměřený, poškozená je menšího vzrůstu, ale váhově odpovídá tabulkám, začíná mluvit a chodit s oporou o nábytek. Spolupráce rodičů s jejich oddělením je dobrá, neobdrželi žádný signál o zanedbávání péče o děti, nezaznamenali žádné další problematické chování ze strany otce k poškozené.
19. Z videozáznamu o vyšetřovacím pokusu a ze sepsaného protokolu o jeho průběhu vyplývá, že vyšetřovací pokus byl proveden dne 6. 4. 2023 v době 10:35 hodin do 10:48 hodin, zúčastnil se jej obžalovaný, tři policisté, [REDAKCE], [REDAKCE] (opatrovnice poškozené) a jako nezúčastněná osoba [REDAKCE], obžalovaný byl řádně poučen dle trestního řádu. Důvodem provedení pokusu bylo prověření a upřesnění zjištěných skutečností, zejména poloha otce při uspávání a poloha těla poškozené po dopadu na podlahu včetně změření všech relevantních vzdáleností. Během vyšetřovacího pokusu poškozenou představoval model mimina o výšce 55 cm a váze 2,5 kg, což byla poloviční váha oproti váze poškozené v době ošetření. Postel s matrací měla na výšku 33 cm a byla umístěna ve vzdálenosti 70 cm od stěny kanceláře. Obžalovaný během pokusu následně předvedl, jakým způsobem na posteli ležel a kde přesně a jak měl na nohou položenou poškozenou. V době, kdy poškozená ležela na nohou obžalovaného, měla hlavičku ve výšce cca 63 cm od podlahy a cca 90 cm od stěny pokoje. Na podlaze byly dle vyjádření obžalovaného jako krytina dřevěné parkety. Obžalovaný byl následně vyzván, aby nasimuloval pád panenky na podlahu, obžalovaný pohyb nejdříve korigoval rukou, když model nejdříve v letu sám otočil, tato pak spadla na záda. Poté byl vyzván, aby pohyb panenky nijak neovlivňoval a nechal ji dopadnout volně, když tato posléze dopadla na břicho, obličejem dolů. Pokud jde o motorické dovednosti dcery ve věku 3 měsíců, uvedl, že sama zvedla hlavu, udržela ji, ale otočit se z břicha na záda by sama nesvedla. Obžalovaný dál sdělil, že ke zranění dcery došlo způsobem, který uvedl a jenž následně ukázal

při vyšetřovacím pokusu, jiný než uvedený mechanismus, jakož i jinou osobu, která mohla zranění poškozené způsobit, kategoricky vyloučil.

20. Z pořízeného videozáznamu je pak nad rámec toho, co je uvedeno v protokolu, zřejmé, že obžalovaný se opíral o zeď hlavou a horní částí zad, nohy měl pokrčené pouze lehce, kolena měl nad matrací ve výšce zhruba 20 cm, a když měl nechat panenku spadnout z nohou, aniž by pohyb korigoval rukou, musel se spodní polovinou těla hodně vytočit směrem ke zdi a levou nohu nadto více předsunul nad nohu pravou, přičemž ze záznamu je zřejmé, že do panenky následně lehce levým kolenem strčil, a teprve pak panenka z jeho nohou spadla na zem, kde dopadla na břicho.
21. Další důkazy nebyly soudem ve věci provedeny, neboť soud má za to, že provedené a výše uvedené důkazy jsou dostatečné pro učinění kvalifikovaného závěru o skutkovém stavu. Žádné další důkazní návrhy nebyly procesními stranami v průběhu hlavního líčení navrhnuty, obhájcem obžalovaného navrhané důkazy na č. l. 178-179 byly soudem opatřeny a provedeny.
22. Pokud pak obhájce obžalovaného namítal, že se vyšetřovací pokus konal v rozporu s § 104c odst. 2 trestního řádu, když dle jeho názoru bylo možné účelu vyšetřovacího pokusu dosáhnout jinak, a to vypracováním znaleckého posudku z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, pak tuto námitku soud neshledal za důvodnou, když vypracování znaleckého posudku je otázkou několika měsíců, avšak vyšetřovací pokus je možné zrealizovat v průběhu několika málo dní, v důsledku čehož se rychleji ověří skutečnosti, které osoba, jejíž informace se prověřují, sdělila, a přípravné řízení se tak nezatežuje průtahy. Vyšetřovací pokus pak byl vykonán za podmínek podle § 113 trestního řádu a násl. a byl o něm sepsán protokol, který splňuje všechny zákonem požadované náležitosti, pročez ho bylo možné ve smyslu § 112 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení použít jako listinný důkaz.
23. Provedeným dokazováním byla vina obžalovaného nepochybně prokázána. Soud vyhodnotil všechny shora ve věci opatřené a provedené důkazy, rozhodně skutečnosti i okolnosti celého případu jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a to v souladu s obecnými zásadami trestního řízení uvedenými v § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu, a dospěl k jednoznačnému a spolehlivému závěru, že obžalovaný se předmětné trestné činnosti dopustil tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku.
24. Obžalovaný v průběhu hlavního líčení podrobně popsal, jak dle něj ke zranění poškozené došlo, popřel, že by se vytýkané trestné činnosti dopustil tak, jak je mu obžalobou kladeno za vinu, když vypověděl, že dceru neudeřil do hlavy úmyslně, ale tato mu během mikrosnánku spadla z postele, resp. z jeho pokrčených nohou, na kterých ji kolébal, když ležel na posteli a snažil se dceru v noci uspat. Dcera spadla na podlahu na záda a na hlavu, ihned ji celou prohmatal a zkontroloval, na hlavě ani nikde jinde na těle neměla žádné zranění, další dny ji pozoroval, chovala se normálně, nezvracela. Pokud jde o důvod, proč o pádu poškozené z postele neinformoval její matku [REDAKCE], tak vypověděl, že měl strach, byť na opakované dotazy soudu nedokázal sdělit, z čeho konkrétně strach pramenil. Co se pak týče důvodu, proč se dne 25. 8. 2022 s poškozenou nedostavili na oddělení chirurgie v nemocnici Chomutov, tak vypověděl, že přítelkyně mu řekla, že tam mají jet až druhý den, jenže druhý den měla přítelkyně psychické problémy, dostala psychickou ataku, tudíž odjezd do nemocnice musel o chvíli odložit, aby se postaral o přítelkyni. Svědkyně Lucie Stádníková využila svého zákonného práva a k věci nevypovídala.
25. Obhajoba obžalovaného však byla věrohodným a dostatečným způsobem vyvrácena hned několika důkazy objektivního charakteru, a to znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika; znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, jakož i provedeným vyšetřovacím pokusem, ohledně něhož soud neshledal, že by byl proveden nezákonně. Z těchto důkazů zcela jednoznačně vyplývá, že není možné, aby poškozená

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

z uvedené polohy na nohou obžalovaného dopadla na zem tak, jak obžalovaný opakovaně uváděl, naopak bylo bez pochybností prokázáno, že z této výšky by poškozená dopadla na zem na břicho a obličejovou část hlavy, nikoliv na záda a temenní či týlní část hlavy. Znalec prof. PhDr. Jirí Straus, DrSc., pak uvedl, že při pádu z této výšky by na obličej poškozené působila síla kolem 300 N, což je velmi malá síla, jež nemůže způsobit frakturu temenní části hlavy. Z tohoto sdělení je pak možné a contrario vyvodit, že i kdyby poškozená z této výšky skutečně spadla na záda a hlavu, jak uváděl obžalovaný, působila by stejná síla, tj. ani při pádu na záda by ke vzniku uvedené zlomeniny (trhliny) nedošlo, když podle simulace v programu Virtual Crash 5 je velmi vysoce nepravděpodobné, až nemožné, aby v tomto případě došlo k pádu poškozené na temenní část hlavy s následnou frakturou kostí. Jak znalec z oboru kriminalistika, tak znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, se ve svých závěrech naopak shodli v tom, že aby k takovému poranění poškozené pádem došlo, musela by tato spadnout z větší výšky a z jiné pozice, když k tomu, aby vznikla popsaná fraktura, je potřeba vysoká síla a měla by směřovat na temenní část hlavy. Jde-li o utržené zranění poškozené, tak daná síla působila jiným pohybovým mechanismem než při pádu z postele. Znalkyně MUDr. Laclová dále uvedla, že k poranění poškozené došlo úmyslným aktivním vedením a působením tupého násilí relativně velké intenzity odpovídající úderu pěsti malíkovou stranou nebo úderu o pevnou překážku. Z provedeného vyšetřovacího pokusu, zejm. z pořízeného videozáznamu je evidentní, že poté, co byl obžalovaný požádán, aby pohyb použité panenky nekorigoval rukou, musel se spodní polovinou těla hodně vytočit směrem ke zdi, levé koleno pak předsunul nad pravé a lehce do panenky kolenem strčil, aby tato z jeho nohou vůbec spadla na zem. Současně nelze přehlédnout, že nohy měl obžalovaný nad matrací pokrčené pouze lehce, ve výšce cca 20 cm nad matrací, což je pozice pro houpání kojence o váze zhruba 4,8 kg pro houpající osobu ne zcela příjemná. Obžalovaný navíc vypověděl, že ji v této pozici houpal asi 10 minut, což je při takovém zatížení nohou v takové pozici po takovou dobu stěží zrealizovatelné, navíc si lze jen těžko představit, že na takto mírně pokrčených nohou mohl poškozenou vůbec houpat. Z provedeného vyšetřovacího pokusu se pak podává, že pokud by obžalovaný poškozenou skutečně houpal na nohou tak, jak předvedl, tak při tvrzeném mikrospánku a cuknutí nohou by nohu spíše jen narovnal a poškozená by na zem z takové výšky nespadla, neboť by mu zůstala ležet na noze.

26. Při hodnocení výpovědi obžalovaného nelze rovněž přehlédnout určité rozpory, které se v ní objevují, když nejdříve uvedl, že ho z mikrospánku probudil pláč dcery, a posléze opakovaně tvrdil, že ho vzbudila rána, nikoliv pláč. Další rozpor spočíval v odpovědi na otázku, kdy přítelkyně jela s poškozenou kvůli zvracení k lékaři, když nejdříve odpověděl, že už neví, kolikátý den poté, co přítelkyni řekl o pádu dcery z postele, s ní jela k lékaři, jelikož je to už dlouho, aby o chvíli později uvedl, že dcera začala zvracet druhý den poté, co přítelkyni o pádu z postele řekl, přičemž dle jeho výpovědi přítelkyně s poškozenou jela k lékaři právě ten den, kdy poškozená začala zvracet. Určitá nelogičnost je soudem shledána i v tom, kde se měla v době pádu poškozené z postele nacházet jeho přítelkyně, když na jednu stranu vypověděl, že přítelkyně ve vedlejším pokoji uspávala ostatní děti a pak tam s nimi sama usnula, ale na stranu druhou uvedl, že na přítelkyni, když poškozená začala brečet, mluvil, ale ta byla rozespalá a něco jen zamumlala. S ohledem na čas, kdy mělo dle jeho tvrzení k pádu poškozené z postele dojít – kolem 02:30 hodin a za situace, kdy se měla přítelkyně nacházet ve vedlejším pokoji se staršími dětmi, si lze jen stěží představit, že na přítelkyni mluvil a slyšel, že něco mumlá, protože jestli se skutečně nacházela ve vedlejším pokoji, hovořil by jistě hlasitěji, resp. by na ni volal, čímž by riskoval, že probudí i dvě starší děti. Na protokol o výsledku obviněného z přípravného řízení navíc sdělil, že neví, kde se jeho přítelkyně v rozhodnou dobu nacházela a zda vůbec s nimi v bytě byla. Ačkoliv se na první pohled může zdát, že jde o pouhé nuance, v souhrnu však vyvolávají důvodné pochybnosti o celkové věrohodnosti výpovědi obžalovaného a pravdivosti jeho tvrzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

27. Jako nepochopitelné a snižující věrohodnost výpovědi obžalovaného se soudu taktéž jeví jeho jednání, když o tvrzeném pádu celý týden neinformoval matku poškozené, neboť měl strach, který nedokázal konkretizovat. Tato to zjistila až posléze, když sama nahmatala poškozené bouli na hlavě, což však dle sdělení obžalovaného vlastně nijak neřešili, když důvodem jejich prvotní návštěvy lékaře bylo zvracení dcery kvůli změněnému sunaru, nikoliv pád z postele a boule na hlavě. Přehlédnout také nelze, že i matka poškozené lékařům uváděla rozdílné informace o tom, kdy se o zranění poškozené dozvěděla. S ohledem na laxní přístup obžalovaného ke zdravotnímu stavu poškozené a uváděnému důvodu jejich prvotní návštěvy lékaře považuje soud za nevěrohodné i tvrzení obžalovaného, že mu matka poškozené neřekla o tom, že se mají na chirurgii do nemocnice dostavit ihned poté, co opustili ordinaci [REDACTED], nýbrž že mu řekla, že tak mají učinit až další den. Naopak se z jeho strany dle názoru soudu jednalo o další projev laxnosti o zdraví poškozené, což dokresluje i skutečnost, že pokud by byla pravda, že na chirurgii měli jet další den, tak i tuto důležitou návštěvu lékařského zařízení obžalovaný dle vlastních slov odložil kvůli tomu, aby se postaral o dospělou a zcela svéprávnou přítelkyni, která měla zrovna v okamžiku, kdy se chystal jet s dcerou k lékaři, prodělat záchvat psychické ataky. Poškozené se ani nesnažil zajistit potřebnou pomoc jiným způsobem (např. zavoláním rychlé záchranné služby, pomoc od rodičů či od souseda). Soud tak jeho tvrzení o tom, že ohledně návštěvy chirurgie získal od přítelkyně mylné informace, absolutně neuvěřil a považuje je za účelové s cílem vyvinut se z vytýkaného jednání. Učiněnou výpověď obžalovaného tak soud shledal za zcela nevěrohodnou.
28. Jde-li o osobnost obžalovaného a případný motiv jeho jednání, tak v tomto směru nelze přehlédnout zpracovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, týkající se jeho osoby, z něhož vyplývá, že obžalovaný netrpěl v době spáchání skutku duševní chorobou či duševní poruchou, jeho osobnost vykazuje rysy emoční nestability a nezdrženlivosti, má sníženou frustrační toleranci a v době spáchání skutku u něj byl přítomen prostý afekt, který akcentoval jeho osobnostní rysy, vedl k ventilaci negativních emocí a v okamžiku frustrace u něj došlo k uvolnění nastřádaných afektů. Ze všeho shora uvedeného je zřejmé, že s ohledem na jeho tehdejší osobní situaci, časté hádky s přítelkyní, rodinné uspořádání, dlouhodobé psychické problémy partnerky a skutečnost, že přišel domů unavený z práce po odpolední směně kolem 23. hodiny, a posléze to byl on, kdo se v brzkých ranních hodinách (jistě ne poprvé) staral o poškozenou, jež měla hlad a posléze nechtěla usnout, došlo u obžalovaného ve zvýšené zátěžové situaci k eskalaci všech dlouhodobě nastřádaných negativních emocí a k jejich následnému uvolnění, které ventiloval tím, že plačící poškozenou přesně nezjištěným způsobem udeřil do oblasti hlavy, když jako nejpravděpodobnější se soudu jeví znalkyní uváděný úder malíkovou hranou pěsti.
29. Rozsah zranění poškozené a jeho závažnost vyplývá z jednotlivých lékařských zpráv a zejména potom z opatřeného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, když poškozená v důsledku jednání obžalovaného utrpěla zlomeninu (trhlinu 5 cm) klenby lebni v centrální části temenní oblasti vpravo s pohmožděním měkkých tkání, přičemž mohlo dojít ke krvácení mezi klenbu lebni a tvrdou plenu mozkovou, což mohlo vyžadovat okamžitou operaci ke zmírnění možných neurologických následků. A pokud by toto nastalo, jednalo by se o poranění těžké pro poškození důležitého orgánu a poškozená mohla být bezprostředně ohrožena na životě.
30. Na základě všech výše uvedených skutečností vzal soud za prokázané, že obžalovaný se vytýkaného jednání dopustil tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
31. Jde-li o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, dospěl soud ve shodě s podanou obžalobou k závěru, že tento naplnil znaky skutkové podstaty pokusu zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, když obžalovaný se v náhlém hnutí mysli pokusil zavraždit poškozenou, které v té době byly 3 měsíce,

jednalo se tak o dítě mladší patnácti let ve smyslu odst. 3 písm. c) uvedeného ustanovení trestního zákoníku, a to tím, že jí přesně nezjištěným způsobem způsobil zlomeninu (trhlinu o délce 5 cm) klenby lebni v centrální části temenní oblasti hlavy vpravo s pohmožděním měkkých tkání, ke zranění došlo úmyslným aktivním vedením a působením tupého násilí relativně velké intenzity, čemuž odpovídá úder pěstí na malíkové straně nebo úder o pevnou překážku (např. úder hlavou o zeď či o dveře), když bylo zároveň prokázáno, že poškozená si dané zranění nemohla způsobit sama, muselo k němu tak dojít v důsledku jednání druhé osoby, a současně bylo zjištěno, že se sice jednalo o zranění středně těžké, avšak vzhledem k okolnostem vzniku a intenzitě použitého násilí vůči hlavě poškozené mohlo dojít k nitrolebnímu krvácení, což by vyžadovalo okamžitý chirurgický zákrok, jelikož poškozená by tak byla bezprostředně ohrožena na životě, k čemuž v daném případě nedošlo pouze shodou okolností, protože je trestný čin obžalovaného právně kvalifikován jako pokus ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť smrt poškozené nenastala. Z hlediska subjektivní stránky spatřuje soud v jednání obžalovaného úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když věděl, jako osoba v době páčání trestného činu způsobilá, starší osmnácti let, plně schopná rozpoznat protiprávnost svého jednání, když současně bylo znalci shledáno, že ovládací schopnost u něj nebyla vymizelá, avšak jen částečně snížená, že zjištěným způsobem může porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, jímž je ochrana lidského života, přesto tak obžalovaný učinil, přičemž s porušením chráněného zájmu byl zcela jistě minimálně srozuměn. Nepřímý úmysl obžalovaného vyplývá z charakteru, z okolností a zejména ze způsobu provedení činu, když obžalovaný užil tupé násilí relativně velké intenzity vůči hlavě tříměsíčního dítěte, jednání vůči poškozené bylo hrubé a neadekvátní jejímu věku, a s ohledem na věk a rozumovou vyspělost obžalovaného tento musel vědět, že daným způsobem může poškozené způsobit závažné zranění, které by jí mohlo přivodit i smrt, a s takovým následkem musel být přinejmenším srozuměn. Obžalovaný podle zjištění soudu nechtěl poškozené přímo způsobit smrt, ale fyzicky ji napadl tak, že si této možnosti musel být vědom. S ohledem na tyto skutečnosti proto soud dospěl k závěru o zvolení výše uvedené právní kvalifikace jednání obžalovaného, byť zvažoval užití i mírnější právní kvalifikace podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Avšak se zřetelem k věku poškozené a užití intenzitě násilí, když toto směřovalo vůči její hlavě, má za to, že s kojencem takto nízkého věku není možné zjištěným způsobem zacházet. Poškozená nebyla schopná se v danou chvíli úderu obžalovaného jakkoli adekvátně bránit, přičemž jakékoliv údery do hlavy, resp. do lebky takto malého dítěte o jakýkoliv předmět či pěstí jsou neakceptovatelné, jedná se o velmi hrubé zacházení, vymykající se zacházení běžnému, a potenciálně hrozí závažné poranění mozku, které může vést až ke smrti dítěte, navíc za situace, kdy kojeneček starý 3 měsíce ještě nemá srostlou tzv. fontanelu, protože bylo jednání obžalovaného právně kvalifikováno tak, jak je uvedeno shora. Jde-li o zavinění co do naplnění odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, tj. zavinění k okolnosti zvláště přitěžující, pak zde postačuje zavinění ve smyslu § 17 písm. b) trestního zákoníku, tj. zavinění z nedbalosti, když není třeba, aby pachatel znal věk poškozené, stačí, že se zřetelem na okolnosti a svoje osobní poměry o uvedené okolnosti vědět měl a mohl, což platí i u pokusu vraždy, kdy dítě mladší patnácti let jednání pachatele přežije. Obžalovaný je biologickým otcem poškozené, tudíž věk poškozené bezesporu znal.

32. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře přihlédl soud ve smyslu § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy a rovněž k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. K osobě obžalovaného bylo z jednotlivých opatřených zpráv o pověsti zjištěno, že se jedná o osobu trestně i přestupkově zachovalou, když v opisu z Rejstříku trestů nemá žádný záznam o odsouzení, v opisu z evidence přestupků, ve zprávě o pověsti Magistrátu města Chomutov a ve výpisu z evidenční karty řidiče nemá žádný záznam o jakémkoliv přestupku, není držitelem platného řidičského průkazu ani držitelem žádné skupiny vozidel oprávnění, nikdy nevykonával nepodmíněný trest odnětí svobody, aktuálně proti němu není vedeno žádné jiné trestní řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

Jedná se tak o osobu dosud trestně i přestupkově bezúhonnou. Soud dále přihlédl k rozsahu poranění poškozené, že léčba jejího poranění nebyla dlouhá, z dokazování pak nevyplynulo, že by jí v důsledku jednání obžalovaného vznikly jakékoliv trvalé následky. Též byla zohledněna skutečnost, že se ze strany obžalovaného jednalo o jednorázový útok. V souhrnu potom typový stupeň narušení zákonem chráněných zájmů nepřekročil obvyklý rozsah narušení při této trestné činnosti obdobné povahy. Přihlédnuto bylo dále ke stupni dokonání trestného činu, současně obžalovanému prospívá doba, která od spáchání trestné činnosti uplynula (skoro 2 roky). Soud také přihlédl k tomu, že předmětné trestné činnosti se obžalovaný dopustil za situace, kdy měl v důsledku afektu částečně snížené ovládací schopnosti (nejednal tedy ve stavu zmenšené přičetnosti). Trestného činu se pak dopustil vůči vlastní nezletilé dceři, a byť okolnost, že se jednalo o dítě mladší 15 let, je znakem skutkové podstaty nyní projednávaného zločinu a okolností podmiňující užití vyšší trestní sazby (a platí tak zákaz dvojího přičítání téže okolnosti podle § 39 odst. 5 trestního zákoníku), tak není vyloučeno zhodnotit intenzitu naplnění daného zákonného znaku, který je zároveň přitěžující okolností (viz R 45/1972-I), pročež nelze pominout, že poškozené byly v rozhodné době pouhé 3 měsíce, vůči jednání obžalovaného tak byla absolutně bezbranná (pritěžující okolnost dle § 42 písm. d) trestního zákoníku) a obžalovaný ohrozil její život. Vzhledem k tomu, že v minulosti nebyl pro obdobné jednání nikdy řešen, lze předpokládat, že se ze strany obžalovaného jednalo o zcela ojedinělý exces vyvěrající z jeho frustrace z neutěšeného rodinného prostředí.

33. Po zvážení shora uvedeného, s přihlédnutím ke všem okolnostem, jimiž jsou druh trestu a jeho výměra modifikovány, dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného je možné využít možnosti, která je mu dána v § 58 odst. 1 trestního zákoníku, když vzhledem k okolnostem případu, jakož i poměrům obžalovaného, jak bylo vymezeno shora, by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákoníkem stanovené bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné, přičemž soud má za to, že v daném případě lze nápravy obžalovaného dosáhnout i trestem kratšího trvání. Základní trestní sazba podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku činí 15-20 let odnětí svobody, případně je možné uložit trest výjimečný. Po zohlednění všech okolností případu (způsob provedení – jednorázový útok, doba léčení poškozené, absence trvalých následků), poměrů obžalovaného (trestně i přestupkově bezúhonný), že měl částečně snížené ovládací schopnosti (avšak nejednal ve stavu zmenšené přičetnosti), jakož i po zohlednění všech shora uvedených polehčujících a přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, že adekvátním trestem se v jeho případě jeví trest odnětí svobody v trvání 12 roků, tj. o 3 roky snížený pod spodní hranici zákonné trestní sazby, když i trest odnětí svobody případně uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání 15 roků by byl dle názoru soudu v daném případě trestem nepřiměřeně přísným. Současně trest odnětí svobody kratšího trvání (tj. méně než 12 let), případně jakýkoliv alternativní druh trestu, nepřichází v tomto případě v úvahu, a to zejména se zřetelem ke skutečnosti, že poškozenou v daném případě je nezletilá biologická dcera obžalovaného, a jiný druh trestu, případně trest kratšího trvání, by dostatečným způsobem nereflektoval závažnost jednání obžalovaného a nebyl by dostatečnou výstrahou pro ostatní členy společnosti, aby se obdobného jednání vyvarovali.
34. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť podle právní úpravy účinné v době rozhodování lze pachatele pro výkon trestu odnětí svobody zařadit buď do věznice s ostrahou, nebo se zvýšenou ostrahou, a to dle zákonem stanovených podmínek, když u obžalovaného nebyly shledány podmínky pro jeho zařazení do věznice s ostrahou. S ohledem na závěry znalců z oboru zdravotnictví a na postoj obžalovaného ke spáchané trestné činnosti dospěl soud k závěru, že byť obžalovanému vyměřil trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby, tak v případě zařazení obžalovaného do určitého typu věznice není na místě využití moderačního ustanovení trestního zákoníku, na jehož základě by obžalovaného zařadil do věznice mírnějšího typu.

35. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s částkou 36 531 Kč, což jsou náklady zdravotní pojišťovně vyúčtované zdravotnickým zařízením, které poskytlo péči poškozené. Kromě jiného (bolestné, ztížení společenského uplatnění) jsou uplatnitelným nárokem i náklady léčení poškozených. Právo tyto náklady po obžalovaném požadovat přešlo na pojistitele v souladu s § 2820 odst. 1 občanského zákoníku. Výše řádně a včasně uplatněného nároku byla náležitě vyčíslena a doložena výpisem poskytnuté zdravotní péče, soud tak poškozené přiznal nárok na náhradu škody v jí uplatněné výši.
36. Jde-li však o požadovaný úrok z prodlení, pak běh úroku z prodlení byl soudem stanoven od 14. 3. 2024, protože dne 12. 3. 2024 se obžalovaný o uplatněném nároku dozvěděl při hlavním líčení, splatným se tedy nárok stává dne 13. 3. 2024 a až od 14. 3. 2024 nastává prodlení obžalovaného. Pokud jde o výši úroku z prodlení, jeho výši stanoví nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích, a to v § 2, který stanoví, že výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Nárok se stal splatným 13. 3. 2024 (den poté, co se obžalovaný o jeho uplatnění dne 12. 3. 2024 prokazatelně dozvěděl), pro stanovení výše úroku z prodlení je tak určující úroková repo sazba České národní banky k 1. 1. 2024, kdy k tomuto dni činila 6,75 procentních bodů. Soud proto přiznal poškozené nárok na úrok z prodlení ve výši 14,75 % ročně z dlužné částky jdoucí od 14. 3. 2024 do zaplacení.
37. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky však požadovala úrok z prodlení ode dne následujícího po hlavním líčení, tedy ode dne 13. 3. 2024. S ohledem na skutečnost, že v tento den obžalovaný ještě v prodlení být nemohl, byla poškozená v souladu s § 229 odst. 2 trestního řádu, pokud jde o tento uplatněný převyšující úrok z prodlení za den 13. 3. 2024, odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného opisu k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Rozsudek může odvoláním napadnout **státní zástupce** pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, **obžalovaný** pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a **poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody**, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může tento napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podáván, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má takový poškozený právo požádat o vyrozměnění

o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, takovou žádost poškozený podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Ústí nad Labem 4. června 2024

Mgr. Tereza Nagy v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.